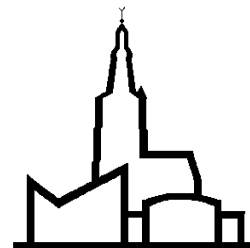

Orde van dienst
22 oktober 2023
Kerk van de Eenheid
te Son

We beginnen de dienst in stilte ..

Mededelingen

Aanvangswoord

Oorlog in het algemeen roept veel vragen op en al helemaal de oorlog nu in Israël. Waar is God in dit alles? Weegt elk kwaad even zwaar, en hoe verhoudt de mens zich daartoe? Wat zijn de opdrachten vanuit de Tora aan Israël en daarmee aan alle mensen. Aan ons die met Israël meeleezen? Blijft er nog iets te hopen?

Aansteken van de tafelkaars

Intochtslied: Psalm 121: 1,2 - Ik sla mijn ogen op en zie

Bemoediging

Onze hulp en verwachting is de Naam van de Eeuwige

Die hemel en aarde gemaakt heeft

die trouw blijft tot in eeuwigheid

en niet loslaat wat Zijn hand ooit begon.

Drempelgebed

Het licht van Gods ogen gaat over ons op

de zon van Zijn vrede als een nieuwe dag

Met vreugde gegroet en gezegend met licht

Amen

Zingen: 130 C : 1 – Uit de diepten

Kyriëgebed

Eeuwige God, niet Uw arm is te kort om te redden

niet Uw oor te zwak om te horen

maar onze daden verduisteren het licht

Wij stichten kwaad, wij kijken de andere kant op

wij kiezen voor doodlopende wegen

We hopen op licht, maar het is donker
als blinden tasten wij rond
We struikelen op klaarlichte dag
God, blijf ons roepen, geef ons niet op
kom ons tegemoet, ontferm U over ons.
Amen

Kyrie: 130C: 3 – Ik blijf wachten

Glorialied: 96A: 1, 3 – Zing een nieuw lied, alle landen

Gebed bij de opening van de Schrift

Eerste lezing: Genesis 1: 1-5, 14-18, 26 en 27

Zingen: 162: 1,2,3,6 – In het begin lag de aarde verloren

Tweede lezing: Deuteronomium 30: 11-20

Kort muziek

Overdenking

Pianospel

Zingen: 691: 1,2 – De Geest van God waait als een wind

Toelichting op de collecte

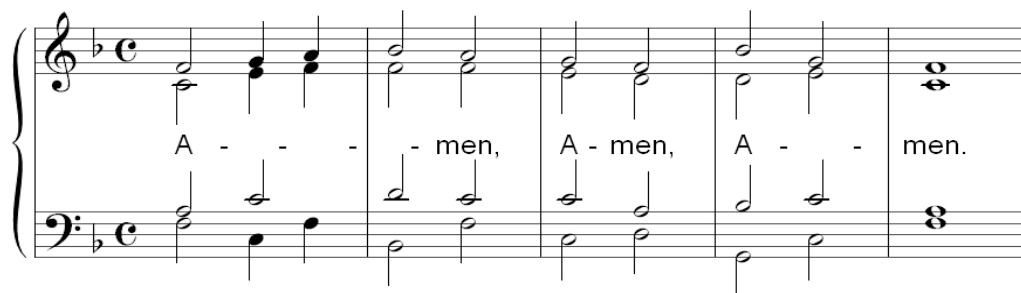
Collectedoel: Indonesië Sterke vrouwen (Kerk in Actie)

Rekeningnummer: NL89 ABNA 0457 457 457 o.v.v. Z009401

Gebeden

Slotlied: 993: 1,2,5,6 – Samen op de aarde

Zegen

1 Ik sla mijn o - gen op en zie
de ho - ge ber - gen aan,
waar komt mijn hulp van - daan?
Mijn hulp is van mijn He - re, die
dit al - les heeft ge - scha - pen.
Mijn her - der zal niet sla - pen.

2. Uw wankelen voeten zet Hij vast,
als gij geen uitkomst ziet:
uw wachter sluimert niet!
Zijn oog wordt door geen slaap verrast,
Hij wil, als steeds voor dezen,
Israëls wachter wezen.

1 Uit de diep-ten roep ik U Heer, mijn
God, Ik heb U no-dig, He-re luis - ter
nu ik schor ge - be - den fluis - ter,
luis - ter toch, Heer, luis - ter toch.

3 Ik blijf wach-ten tot U komt, Heer, mijn
God. Ik blijf nog ster-ker op U wach - ten
Dan een mens in lan - ge nach - ten
wacht op licht, het mor - gen - licht.

refrein:

Zing een nieuw lied, al - le lan - den.

Zing voor de Heer en ver-heer-lijk zijn Naam.

1 Zing een nieuw lied voor de Heer, al-le lan-den,

zing voor de Heer en ver-heer-lijk zijn Naam.

Treed in zijn tem-pel met uw of-fe - ran - den,

kon-dig zijn roem bij de hei-de-nen aan.

refrein:

Zing een nieuw lied, al - le lan - den.

Zing voor de Heer en ver-heer-lijk zijn Naam.

3. Roep tot de volkeren: God is de koning,
 Hij houdt de weegschaal der wereld loodrecht;
 Hij is rechtvaardig, bij Hem is het oordeel,
 alles wordt Hem aan zijn voeten gelegd. *refrein*

1 In het be - gin lag de aar - de ver - lo - ren
in het be - gin in de dui - ter - nis;
God sprak zijn woord en het licht werd ge - bo - ren,
't licht dat van - daag on - ze dag nog is.

2. In het begin zijn de wolken en luchten,
in het begin is de hemel ontstaan.
God sprak zijn woord en de wateren vluchtten
zo bracht Hij scheiding en ruimte aan.

3. In het begin is de aarde gekomen,
in het begin uit de diepte der zee.
In het begin kwam het gras en de bomen,
bloeiden de bloemen en graasde het vee.

6. In het begin riep God mensen tot leven,
in het begin was het woord in hun mond.
Wat was het goed om op aarde te wonen,
wat was God blij dat de wereld bestond.

1 De Geest van God waait als een wind
 op vleu-gels van de vre - de,
 als a - dem die ons le - ven doet,
 deelt ons een on-rust me - de
 die soms als storm durft op te staan,
 ge-weld en kwaad durft te - gen-gaan,
 een koe - le bries die zui-vert.

2. De Geest van God is als een vuur,
 als vlammen felbewogen,
 verterend wat aan onrecht leeft,
 een gloed vol mededogen.
 Een vonk van hoop in onze nacht,
 een wenkend licht dat op ons wacht,
 een warmte in hart en ogen.

1 Sa - men op de aar - de,
dat be - loof - de land,
God zal ons be - wa - ren,
want Hij houdt in stand

2. wat Hij heeft geschapen
met zijn hand, zijn woord.
Hij zal niet verlaten
wat Hem toebehoort.

5. Israël, Egypte,
stem en tegenstem,
hoogtepunt en diepte –
alles zegent Hem,

6. want Hij zal verzoenen
wat vijandig is,
nieuwe namen noemen,
voor een oud gemis.